

LUDAS MATYI

590,06
1973 SEP 6

Állatkerti dolgok

MINDEN MÁSKÉPP VAN

Fekete párducra van szüksége a Kedves Olvasónak? Vagy núbiai kőszáli zergére? Esetleg egy jópofa szudáni teknősbékára?

Egyikért sem kell Afrikába, Szumátrába, Jávába utaznia. Többek között e jószágok „nagyüzemi tenyésztője” is a budapesti Állat- és Növénykert. Ma már ott tartunk, hogy a zambiai vad-rezervátum vezetője Magyarország fővárosába jön, hogy le-

fényképeztesse magát — oroszlánok társaságában.

Nem tréfa: a hajdani „östermelő” országok az európai állatkerti szaporulatból frissítik fel, egészítik ki ijesztően csökkenő vadállományukat. Vonatra, hajóra száll, repülőre ül hát a Kodjak medve, az antilop, a csimpánz — öreg kontinensünkön született valamennyi —, hogy megérkezésük után „visszavadítsák” őket.

– Mire megszerzik az utazáshoz szükséges iratokat, maguktól vissza fognak vadulni!

ANDAXIN HELYETT

A főigazgató megkérdezte, hogy idegesek vagyunk-e, mert a legjobb idegnyugtató — bemenni tíz percre a nagyragadozókhöz. Sok éves tapasztalata szerint a tigrisek, az oroszlánok közvetlen közelében az ember valahogy rögtön elfeledke-

zik kisebb-nagyobb testi, lelki nyavalyáiról, családi, munkahelyi gondjairól. Mindazok a dolgok, amelyek korábban idegesítették, az állatházban már valahogy egyáltalán nem fontosak, amikor ott ásit mellette Lola, vagy Ahmed...

– Bizisten, jobb mint az andaxin!

ZOOPEDAGÓGIA

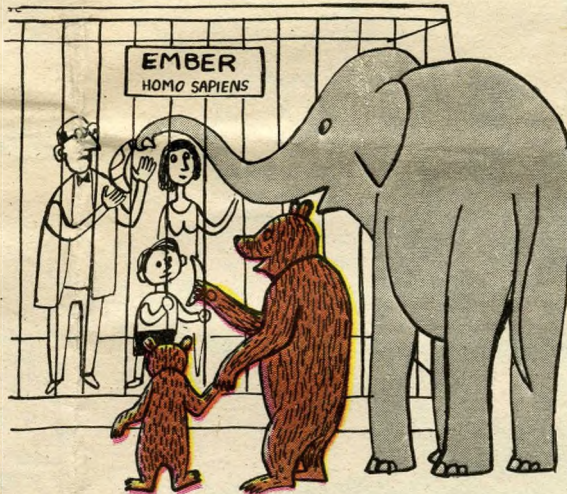
Ez a tudomány abból áll, hogy emberszeretetre tanítják az állatokat. Ragyogó sikerrel végzik itt ezt a munkát. Világhírű művészek, nyugati pénzmágnások, valóságos uralkodók — legutóbb a monacói hercegnő — ülnek be boldogan a ketrecekbe s csináltatnak csoportképet: egy király, egy oroszlán, egy király, egy oroszlán...

Elismeréssel nyugtázta a látottakat a hírneves osztrák tudós, Konrad Lorenz professzor is, aki körülbelül mindent tud, amit az állatok lelkivilágáról tudni lehet. És ezen felül még beszélget is velük. Felszólítására például a vadludak a parthoz úsztak, majd eltávoztak, visszajöttek, ahogyan kérte. A tigris pedig megpuszilta.

Mi magunk is közvetlenül tapasztaltuk az itt folyó zoopedagógiai tevékenység eredményes voltát. A kerítésen belül barátkoztunk oroszlánokkal, kameruni vadkecskékkal, barnamedvékkel, erdélyi kopókkal, nem bántottak. Fényképezés ugyan nem volt jelen, de rettenthetetlen bátorságunkat minden látogató tanúsíthatja, akik a kérdéses időpontban az állatövoda környékén tartózkodott.

– Nagyon jól beszél vadlibául, de azért egy kis idegen akcentust érezni!

– A legbiztosabb mód, hogy az állatok megszeressék az embereket.

MADARAK

Lakik a nagy madárház mellett egy gyönyörű szárnyas — a legmélyebb inkognitóban. Nincs kiírva a neve, fajta, lelőhelye. Külföldet járó hazánkfia... hm... szerezte. Becsomagolta, álnéven, hétköznapi tollasként küldte Pestre, repülőn, ajándékba az Állatkertnek.

Miért ez a csalafintaság?

Ez védett-madár, a szóban forgó távoli ország címerében is szerepel, befogását, kivitelét rendkívül szigorúan büntetik. De hát egy magyar turistá-

nak hiába mondják, hogy ezt vagy azt nem szabad kivinni...

Két hatalmas madár ül a fűben flegmán, nem messze a terráriumtól. Két csupa-csőr madár. Két Abu Marku, azaz „A Papucskok Atyja”. Valóban erre a lábbelire emlékeztet a csőrük — óriási kivitelben.

Vezetőnk elmondta, hogy ez a két madár — egy pár. Férj és feleség.

És közben mind a kettő: „A Papucskok Atyja”!

És hogy hívják majd a fiókákat?!

LÁTOGATÓK

Sokan vannak, évente vagy másfél milliónyian. Nők, férfiak, öregek, rengeteg gyerek. Sok ezer fős a törzsközönség.

Örömmel jönnek, mindig fedeznek fel valami újat, valami szépet a természetnek abban a darabkájában, amit az Állat- és Növénykert nyújt nekik. De hát itt az örök probléma — a rosszul értelmezett állatszeretet! A sok bajt okozó etetés. Meg a játszani akarás akkor, amikor az állatnak már nincs kedve játszani. Előfordul továbbá, hogy egyik-másik látogatónak annyira megtetszik valamelyik állat, hogy éjjel eljön érte a falon át, hazaviszi.

És nem ritkán betéved

olyan vendég is, aki a természetből a szülő levét szereti a legjobban, dülöngél, hangoskodik, szóval

nem úgy viselkedik, ahogyan jobb állatok társaságában illene.

Írta: Kürti András
Rajzolta: Várnai György

JOGOS KIVÁNSÁG

